

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 25. Continuatio Epistolæ Julii Constantem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

sensere sententiam. Ex his colligitur, Sæculum IV. hanc Julii Papæ epistolam Concilii Ro- A. C. 342. mani Decretalem esse, in qua non sibi soli definiendi auctoritatem attribuit. (*)

§. XXV.

Continuatio epistolæ Julii Papæ.

His discussis S. Julius ad summam rei venit, probatque, se non temere, p. 745. sed juxta æquitatis leges S. Athanasium, & Marcellum Ancyranum in suam Communionem recepisse; *Eusebius*, inquit: *prior mihi scripsit contra Athanasium, vos ipsi nuperrime scripsistis; at altera ex parte plures Episcopi Ægypti aliarumque Provinciarum pro ipso ad me scripserunt; litteræ, quas ad me dedistis, non constant sibi, posteriores prioribus contrariæ sunt, nihil probant. Præterea vos vultis, ut fides vestris litteris habeatur, quare autem eadem fides contraria scribentibus de-*

Ee 4 *nege-*

(*) Ad hunc locum dicit Anonymus I. virtute Potestatis, a Jesu Christo S. Petro concessæ, factis Auctoritatis esse Papæ, ut solus ea præcipiat, quæ ad Ecclesiæ Regimen pertinent. Quæstio delicate tractanda! interim istud ex universa Historia Ecclesiastica liquet, SS. Pontifices in causis majoris momenti S. Pauli dictum observasse; multa mihi licent, sed non omnia expediunt. I. Cor. 6, 12.

Sæculum IV. *negetur? & Athanasium defendentibus*
A. C. 342. *cum multo magis fidem mereantur quæ*
vobis in remota Regione degentibus, quæ
in iisdem locis sunt, quæ acta sint, sciunt
virum ipsum noverunt, de moribus ex
testantur, & affirmant, quæcunque con
tra Athanasium afferuntur, mendacia &

Sup. l. XI. & calumnias. Hic factum Arsenii expo
S. 46. 47. nit, & moratur longius in facto Ischyra
49. quod jam superius memoratum; ostendit,

p. 747. Calumniatores esse Eusebianos, et
ipforum inquisitione in Mareotide pro
bari; non omittit extollere ineptiam Euse
centium, Ischyram (ex morbo retro pe
nuam parvi cubiculi decumbentem) tunc
Sacrificium obtulisse, cum tamen ad hoc
munus stare ad altare debuisset; nec mi
nus absurdum, quod rei testem adduce
rent catechumenum, cum hora oblatio
nis omnes Catechumeni dimitti solerent.

750. Obstupuimus, inquit: dum vidimus in
quisitionem de Calice, de mensa Sacra ag
tatam in præsentia Præfecti, & cohortis,
coram Gentilibus, & Judæis, nec ad
duci potuissimus, ut talia crederemus, nisi
acta publica fidem facerent. Exclusis
Presbyteris, legitimis Sacramentorum Mi
nistris, coram iudice sæculari, Catechume
nis præsentibus, &, quod multo pejus, co
ram Gentilibus, & Judæis insensissimis
No. iinis Christiani hostibus judiciales qua
stiones de corpore, & sanguine Jesu Chri

si formantur. Si crimen admissum fuis- Sæculum IV.
set, legitime in Ecclesia, a viris Eccle- A. C. 342.
siasticis perquirendum erat.

Uterius de illegitima Gregorii ordi-
natione agens, Videamus, inquit: quis-
nam ex nobis Canones transgressus fue-
rit? nos, qui virum, innocentem proba-
tum, recepimus? an illi, qui Antiochiæ,
urbe triginta sex dierum itinere distan-
te, homini extraneo Nomen Episcopi
tribuerunt, & cum militum præsidio
Alexandriam miserunt? id autem, cum
Athanasius in Galliam mitteretur, non
factum; fieri tamen oportuisset, si vere
fuisset condemnatus. Interim ex Gal-
lia rediens Ecclesiam suam vacantem in-
venit, & receptus est. Modo, qua ra-
tione omnia peracta fuerint, nescio. Et
primo quidem, postquam scripseramus, con-
vocandum esse Concilium, futurum hoc
iudicium anteverti non debuerat. Hic
Concilium Antiochenum fuisse præcipi-
tatum reprehendit. Deinde pergit: Tam
peregrina agendi ratio in Ecclesiam non
erat inducenda; quis enim quidquam si-
mile in Canonibus, aut Traditione A-
postolica inveniat? ut tranquilla Ecclesie
pace, tot Episcopis cum Athanasio Epis-
copo Alexandrino communicantibus, il-
luc quidam Gregorius alienigena mit-
tatur, ibi non baptizatus, ignotus om-
nibus, nec a Presbyteris, nec ab Episco-
pis,

p. 748.

Sæculum IV. *pis, nec a populo postulatus, Antiochie*
 A. C. 342. *ordinatus, & Alexandriam missus, non*
cum illius civitatis Presbyteris, aut Dia-
conis, aut Ægypti Episcopis, sed cum mi-
litibus? Hæc quippe illi, qui huc ad nos
venerunt, narrant, & deflent. Etiam
si Athanasius post actum Concilium in-
ventus fuisset reus, tamen alius contra
Leges, & consuetudines Ecclesiæ non fui-
set ordinandus; sed Episcoporum illius
Provinciæ fuisset, ex ejusdem Ecclesiæ
Presbyteris, vel Clericis virum ordinan-
re. Quæso! si cui ex vobis tanta inju-
ria illata fuisset, an non Ecclesiæ auctori-
tatem in remedium vocaretis? Char-
fratres! in veritate loquimur, & coram
Deo! ista agendi ratio nec legitima, nec
Vivis sanctis, nec Ecclesiasticis digna fuit.
 Hic Electionis Regulas teste hoc S. Papæ
 habemus.

p. 750.

S. Julii Papæ
Epistola.

p. 751.

Ad causam Marcelli Ancyрани tran-
 siens, testatur, fidem ejus sibi integre pro-
 bari, atque Ecclesiæ Catholicæ esse con-
 formem; tum subdit: *Affirmat nobis,*
semper eandem sibi fuisse mentem, &
Presbyteri nostri, qui Concilio Nicæno
interfuere, ipsum esse Orthodoxum testato-
ti sunt. Et mox ait; eadem fuisse peccata
Ancyrae, quæ Alexandriae, quod Mar-
cello, aliisque referentibus didicisset.
 Tum sic prosequitur: *Accusationes, con-*
tra aliquos ex vobis (ego enim neminem

nomino) ad nos perlata, ita atroces sunt, Sæculum IV.
A. C. 342.
ut eas chartæ committere permoveri non
potuerim, sed forte hæc aliunde vobis no-
ta. Hæc præprimis causa fuit, cur scri-
pserim, & vos, ut adveniretis, invitave-
rim, ut hæc vobis oretenus communica-
rem, & quæcunque errata essent, emen-
darentur. Hæc quoque vobis incitamen-
to sint, ut veniatis, quod si facere recusa-
tis, nemo non merito suspicabitur, pes-
simam esse vestro ipsorum iudicio cau-
sam vestram, quam defendi posse despe-
retis.

Tandem hortatur, ut tantis malis p. 753.
tollendis adlaborent, & inter alia, *Fra-
tres mei!* inquit: hodie Ecclesiastica ju-
dicia non amplius secundum Evangelium
pronuntiantur, jam ad exilium, ad mor-
tem tendunt. Si Athanasius, & Marcel-
lus rei fuere, nobis omnibus scribendum
erat, ut iudicium ab omnibus approba-
retur; Episcopi, & integræ Ecclesiæ
premebantur, nec Ecclesiæ vulgares, sed
tales, quas Apostoli per se rexerunt.
Quare ergo præcipue in causa urbis A-
lexandrinæ nihil ad nos relatum? An
ignorare potuistis, consuetudinem postu-
lasse, ut nobis statim scriberetis, unde
& causæ definitio petenda erat? (*) Si
ergo

(*) Eximium pro Auctoritate Romanæ Ec-
clesiæ

Sæculum IV. ergo tantæ suspiciones in Episcopum
 A. C. 342. lius loci cadere potuerunt, ad nostram
 Ecclesiam erat recurrendum. Nunc cum
 nemo nobis causam exposuerit, & omnia
 pro lubitu vestro confecta jam sint, ali-
 que cognitione causæ noster consensu
 petitur. Non hæ sunt Regulæ, quæ
 Paulus præscripsit, non hæc Patrum
 suororum Traditio est, nova sunt omnia.
 Rogo, ut boni consulatis, propter utili-
 tatem publicam vobis scribo; quod a
 Beato Apostolo Petro didicimus, decla-
 ramus vobis, & hoc ipsum ab univer-
 sis ita cognitum esse credo, ut ne qui-
 dem hoc scribere necesse esse putassem, si
 quæ facta sunt, non contigissent. No-
 tanda hic sunt, quæ Julius Papa de judi-
 ciis Ecclesiasticis, & Auctoritate Roma-

clesiæ in Ecclesias Africæ Testimonium! Hinc
 frustra est, Auctor Libelli de mala Fide, dum ad
 hunc numerum Fleurium arguit, quod aliqua
 SS. Pontificis Auctoritati faventia omiserit, cum
 istud, & alia similia, quæ ex S. Julii Epistola ex-
 cerpsit, sufficiant. Tum P. Balduinus iterum
 ad diversos Libros, & Numeros digreditur sine
 ullo ordine; sed quia nihil novi affert, non est
 operæ pretium diutius inquirere. In hac etiam
 Reflexione sua P. Balduinus de Decretalibus pri-
 morum Sæculorum tanquam Authenticis men-
 tionem facit. An erudite pronunciet, Erudi-
 torum judicium esto!

næ Ecclesiæ dicit, sine qua maximi momenti causæ, qualis est, Episcoporum primarum & Apostolicarum Sedium depositio, definiri non possunt. At simul observandum, quod hanc auctoritatem non sibi soli tribuat, sed suæ Ecclesiæ; verba etiam illa: Nobis omnibus scribendum erat, latius extendi videntur, nempe ad omnes Italiæ Episcopos, aut forte totius Occidentis, mos quippe erat in gravissimis causis eorum consilium exquirere, teste S. Ambrosio Episcopo cum aliis Italiæ Episcopis in aliqua Epistola quadraginta abhinc annis ad Imperatorem Theodosium Magnum data. Illud evidenter apparet, Judiciorum Ecclesiasticorum vim in consensu universali constituisse. Julius Papa Epistolam claudit sine ullis minis, rogans Orientales, ne ultra simile quidquam admittant, sed magis contra horum malorum Auctores scriberent, *Ne vos ipsos, inquit: Gentilium ludibrio exponatis, ante omnia vero, ne Dei Vindicis iram provocetis, cui omnes, & singuli in die judicii rationem reddere cogemur.* Non aliud exemplar primævum habemus hujus Epistolæ, quam Græcum a S. Athanasio relatum, cumque non dicat fuisse translatum, credere possumus, fuisse illa lingua scriptam; nec enim SS. Pontificibus interpretes, & amanuenses deerant.

§. XXVI.

Sæculum IV.
A. C. 342.

Ambros.
Epist. 13.
novæ edit.
p. 816.

Vales obser.
Eccles. l. 1. c. 8